

Valg, der lovligt er foretaget og lovligt er modtaget.

Formanden: Jeg maa dog bemærke, at det er en Misforstaaelse fra den ærede Talers Side. Her er ikke Spørgsmaal om at kuldaste et Valg; det Spørgsmaal, jeg har reist, gaaer kun ud paa, hvorvidt Erklæringen om Modtagelsen af Valget kan ansees antagelig.

Solberg: Jeg maa dog tillade mig at gjøre opmærksom paa, at det er Noget, som ethvert Menneſte ikke alene er berettiget til, men efter min Mening endogsaa er forpligtet til, at han undertiden tilføier: „jeg haaber at kunne præstere det;“ thi det er vittterligt for os Alle, at intet Menneſte kan give et ubestemt Svar paa noget Saadant. I alle Tilfælde er det kun en Formfeil; thi han har modtaget Valget. Det kan i det allerværste Tilfælde kun betragtes som en Formfeil, at han har tilføiet, at han haaber at kunne præstere, hvad han saaledes paatager sig. Jeg maa ogsaa gjøre opmærksom paa, at der foreligger en senere Skrivelse, hvori den paagjældende Mand uden videre er gaaet ind paa at modtage Valget, uden at føie noget Andet til.

Hjerring: Hvis den Paagjældende i den første Skrivelse havde sagt, at han modtog Valget under visse Betingelser, kunde jeg vel indsee, at man kunde sige: „Valget er ikke definitivt modtaget.“ Hvis den Paagjældende havde sagt i den første Skrivelse, at han haabede at kunne modtage Valget, saa kunde der ogsaa muligviis være Grund til at betragte Valget som ikke definitivt modtaget. Men, saavidt jeg har forstaaet Skrivelsen, saa erklærer han ligefrem, at han modtager det. At han ledsager denne Modtagelse med en Motivering, det synes mig ikke at kunne omstøde det Factum, at han har modtaget Valget. Desuden foreligger der en senere Skrivelse fra den Paagjældende, hvori han uden nogen som helst Motivering eller Betingelse siger, at han

modtager Valget. Det forekommer mig derfor — jeg kan ikke opfatte det anderledes — aldeles klart, at Thinget kan ikke være berettiget til at omstøde det Valg, som engang lovligt er foretaget. Der er heller ikke foregaaet nogen som helst Forandring i Sagens Stilling, der kan gjøre det mere betænkeligt nu at erklære det Valg for gyldigt, end dengang, da Valget blev foretaget; tværtimod, Omstændighederne ere i saa Henseende gunstigere nu, end de vare dengang.

Trefchow: Det forekom mig dengang, da Krarup blev bragt i Forslag, at være noget misligt, at bringe en Mand i Forslag til den omhandlede Forretning, om hvem man vidste, at han laa for Døden; men, efter at det nu engang er skeet, tør jeg ikke raade Thinget til at kuldaste Valget. Om der end ikke var andre Grunde tilstede, saa vilde jeg af Menneſkelighedsfølelse gjøre det, fordi jeg indseer, at, under den Sygdom, af hvilken Krarup lider, vilde det kunne have en saadan Indflydelse paa hans Sundhedstilstand, at det kunde bevirke de værste Følger, hvis han kom til Rundskaab om, at det Valg, som paa ham var faldet, var omstødt.

Formanden: Jeg maa gjentage, at her er ikke Spørgsmaal om at kuldaste Valget. Naturligviis kan jeg ikke her anføre noget Andet som min Grund til at indbringe det foreliggende Spørgsmaal for Thinget end det, at jeg ikke selv har dristet mig til at afgjøre, om Svaret om Modtagelsen kunde ansees for fyldestgjørende, og derfor har villet overlade det til Thingets Afgjørelse. Spørgsmaal om nogen Kuldastelse er der, som sagt, ikke; thi til Valget hører Modtagelsen, og Spørgsmaalet er netop her, om Modtagelsen er tilstrækkelig. Naar Thinget afgiver den Erklæring, at Modtagelsen er tilstrækkelig, saa er jeg naturligviis derved beroliget.